

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

אור

ויצא

המלך

אין טעויות ופקקים בדרך יש תוכניות:

בראשית פרק כה (ו) ויצא ועקב מבאר שבע וילך הרנה:

שאלות:

א) והקשו המפרשים מדוע התורה כופלת הלשון ויצא וילך הרי אם וילך הרנה ממילא הוא יצא מבאר שבע? ב) מדוע פרשה זו שתומה לגמרי שאין בה שום הפסק לא פרשה פתוחה ולא פרשה סתומה?

הסיפור התעבב להשלים מניין וניצל.

נפתח במעשה שסיפר סוחר יהלומים כשהבולשביקים הלבנים ברוסיה השתלטו על המדינה אחרי מלחמת העולם הראשונה היה זה לראשונה מזה שנים רבות שהיהודים נהנו מחופש ושמחו התעשרו במיוחד יהודים שנתמזל מזלם להיות בעסקי יהלומים ותכשיטים אני עצמי הייתי בעסקי היהלומים כל בוקר הייתי במשרדי בכורסת היהלומים בשעה שמונה והייתי עסוק כל היום, בוקר אחד היה בכוונתי להגיע למשרד מוקדם מזוודת היהלומים והתכשיטים היתה אתי כרגיל, אך כשהלכתי שמעתי מישהו צועק "א צענטער א צענטער עשירי למנין סובבתי ראשי וראיתי אדם עומד בפתח בית כנסת זעיר ומחפש עשירי להשלמת מנין, והוא צעק לעברי וקרא לי לבוא להשלים מנין, חשבתי שיש לי מעט זמן ונכנסתי כדי להיות העשירי, אך כשנכנסתי ראיתי שהיו שם רק שלושה אנשים מלבדי ומלבד האדם שקרא לי אשר שוב עמד בדלת והיפך עשירי, מה זה טענתי לעברו אני לא עשירי אני המישי זה יקה כל הבוקר להשיג עשרה אנשים, אל תדאג ענה לי יהודים רבים עוברים ברחובות אלה כל בוקר, מתוסכל מזה שהוא לכד אותי התחלתי לומר תהלים במשך עשר דקות הוא השיג עוד אדם אחד, פניתי לעזוב אך הוא התחנן הקשב זה היארציית של אבי עלי לומר קדיש בבקשה השאר אני מנסה לארגן מנין במהירות, איני יכול להשאיר עוד מחיתי אני הייב להיות במשרדי בשעה שמונה ועכשיו כבר שמונה, הוא אמר לי בתקיפות הקשב איני נותן לך לצאת יש לי יארציית עלי לומר קדיש ברגע שיהיו לי עשרה אנשים נתפלל ותוכל ללכת, לא רציתי להרגיזו יותר ובאי רצון הורתי לתהלים חלפו עוד עשר דקות והוא הצליח לגרור עוד שני אנשים, שוב התחלתי להתקדם לעבר הדלת והפעם הצביע לעברי ואמר הקשב עכשיו לו לך היה יארציית לזכר אביך היית רוצה שאני אשאיר נכון, והייתי נשאר אז עכשיו אני רוצה שאתה תעשה אותו הדבר בשבילי זה שהצביע לעברי והמענה איך הייתי מרגיש במקומו גרמו לי פתאום להרגיש אחרת לגבי המצב, הסכמתי כבר שהלק מהבוקר ומתכניתי במשרד ילכו לאיבוד יהיה מה שיהיה אשאר, בערך בשעה שמונה ושלושים השיג לבסוף את כל המנין חשבתי שיגיד משנה וקדיש אך לא הוא התחיל מראשית התפילה הסר סבלנות הבטתי בשעוני וחשבתי שלא אני למשרדי עד הרבה אחרי השעה תשע, מספר פעמים הסתכלתי סביבי לראות אולי הגיע עוד מתפלל כך שאוכל לצאת משם ובכל זאת ישאר לו מנין אך לא היה מזל כזה הייתי תקוע שם עד שסיימו להתפלל, כשסיימו הודה לנו מאד הגיש עוגה וויסקי ואז נתן לנו לעזוב, התחלתי לעשות את דרכי למשרד נושא את מזוודתי מלאת התכשיטים כשהגעתי למרחק שני בנינים ממשרדי איך לעברי אדם שהכרתיו כשהוא מנופף בידי ככהלה מהר הסתלק מכאן צווח לעברי בפראות הבולשביקים השתלטו היום על הממשל כמה מהם באו והרגו יהודים בכורסת היהלומים ועכשיו הם עסוקים באיסוף השלל המלט על חייד, אני אכן נמלטתי על נפשי הסתתרתי במשך כמה ימים וכפי שהנכם רואים יכולתי לצאת מרוסיה אתם בוודאי מתארים לעצמכם מה היה קורה לי לו הייתי עוזב את המנין מוקדם.

חשיבת האדם שהוא מתכנן את החיים:

והנה נקדים ונאמר כי תפיסת האדם שהוא מנהל את מהלכי חייו כך שהוא מתכנן את צעדיו בכל יום ויש תוכניות מגירה מה הוא חושב לעשות ולאן הוא רוצה ללכת, ומה מטרת נסיעותיו, מה גם שכל אדם הוא בעל הבחירה ויכול לתכנן את מסעותיו, ולכן האדם מתייחס לכל התוכניות שלו לפי המטרה שלשמה הוא הולך ומתכנן להשיג, וממילא כאשר הצליח והשיג את המטרה הוא מבין שהצליח בתוכניתו, ולהיפך כל שהחטיא את המטרה הרי שהפסיד ולא הצליח וכל הליכתו ונסיעתו היית למותר וחבל על בזבוז הזמן שנגרם לו מהדבר, וכמה טעויות קוראים לאדם בנסיעותיו אפילו עם הוויה, וכמה פקקים שנתקעים פתאום מפני עבודות בכביש או ח"ו תאונה שלא היית מתוכננת והוא בלחץ על היעבוד שנוצר, אך התורה בפרשתנו מלמדת אותנו אחרת כי לא מחשבותי כמו מחשבותיכם אלא שהקב"ה הוא שמתכנן לאדם את החיים בהיות ורק הוא יודע את תכליתו של כל אדם בעולמו, ובכדי להוציא מהכוח אל הפועל הקב"ה מזמן לאדם תוכניות שבגללם תתממש התכנית והמטרה האמיתית שיש בכל צעדיו של האדם, ולזאת בכל בוקר אנו מברכים בשם ומלכות המכין מצעדי גבר ואם אין לו תכנית מהשמים על כל צעד וצעד הרי זה ברכה לבטלה, ולכן אשרי המאמין שיש מנהיג לבירה וכל הלכי החיים של האדם מתוכננים מלמעלה ואין טעויות בחיים אלא תכניות של בורא עולם, ורק האדם מועה בראייתו על העולם.

בית: רה' שמאי 18 טל: 039096874 לשכה רה' שמאי 13, אלעד • טל: 03-9096601 • פקס: 03-9337941

tel: 972-3-9096784 • hom: 18 shamai st' fax: 972-39337941 • tel: 972-3-90966001 • 13 shamai st' elad 40800

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

תירוץ אחר שעצם הליכת האדם היא מטרה:

ואכן מבואר יסוד זה בדברי הבא"ח על הגמרא בברכות דף ג ע"א במעשה של רבי יוסי שאמר פעם הייתי מהלך בדרך וכו' ונכנסתי מפני עוברי דרכים, והקשה הבא"ח בבן יהוידע מדוע פעם כתוב הולך בדרך ופעם כתוב עוברי דרכים ולא הולכי דרכים? ומפרש שיש שני סוגי בני אדם יש המאמין שכל צעדיו בהשגחה פרטית והן לצורך תיקון נשמתו ולטובתו וממילא אין המטרה אשר בגללה הולך לעיר אחרת עיקר אלא היא סיבה לעיקר שהיא עצם הליכתו בכל אורך הדרך, אולם יש בני אדם שהושבים שהעיקר תלוי במטרה אשר משיג בעיר שהוא נוסע בגללה וממילא אין שום מטרה בעצם הדרך רק בתכלית שלשמה הוא הולך, ולכן אדם כזה נקרא בשם עובר דרך ולא הולך כי הדרך היא רק מעבר בלבד ולא מטרה, ולזאת אמר רבי יוסי אני הייתי מהלך בדרך כי אני מאמין שכל הדרך מטרה ותכלית וממילא מבין שכל עכבה לטובה, אולם נכנסתי להורבה להתפלל כי חששתי מעוברי דרכים שאינם מאמינים שהדרך היא מטרה וממילא הם רק עוברי דרכים, וכאשר האדם אינו מאמין הרי זה בא לידי ביטוי שאין לו סבלנות בדרך וכאשר אני יעמוד להתפלל יפריעו לי להתפלל, ובוהן מובן למה נכתב ויצא וגם וילך כי אצל יעקב שמאמין שכל הדרך היא מטרה ותכלית ולכן יש לו ענין ביציאה ואף בכל הליכתו שהיא ג"כ מטרה לעצמה מלבד ההליכה לחרן למטרת נישואין. וזה כונת הברכה שאנו מברכים בכל בוקר המכין מצעדי גבר שיש השגחה פרטית על כל צעד, ולפי זה נראה ליישב את השאלות בפרשתנו שכוונת התורה ללמד שיש מטרה לעצם ויצא כי כל פסיעה ופסיעה היא מטרה ויש גם השליחות לחרן לשדוך וזה נלמד מדכתיב ויצא וילך.

הטעם שכל הפרשה פתומה והוא הוויז של חיי האדם:

ובזה יובן גם ענין פרשת ויצא אשר כתב בעל הטורים שפרשה זו שונה משאר פרשיות התורה שהיא כולה פתומה ללא שום פרשה לא פתוחה ולא סתומה, ובאמת סתימתה מתחיל מפרשת תולדות תחילת ענין ברכת יצחק ועד סיום השלום עם עשו בפרשת וישלח. וראיתי בלקח טוב בשם הגר"ח שמו"לביץ זצ"ל לבאר שכונת התורה בזה להורות שכל הדבר הזה הוא מעשה אחד שאין להפסיק בו כדי שהאדם יבין קשר המאורעות. עיי"ש. כך שכל ויצא וילך היא תכנית ארוכה. ומעשה אבות סימן לבנים שלכל אדם ואדם יש וויז מהשמים שמכוון את צעדיו הליכותו ומעשיו במשך כל ימי חייו עד שהכל מדוקדק לפרטי פרטים ולא שייך שזה היה בטעות או במקרה הדבר אירע אלא יש תוכנית מושלמת לכל אדם ואדם בעולם, וגם הכל לטובתו של האדם רק שלא תמיד רואה את הסוף וכשרואים חצי תמונה ודאי שהדבר ממעה את האדם, אולם צדיק באמונתו יהיה וכל החי באמונה שהכל מתוכנן מאת השם ומאמין שהכל לטובה, כאשר מסופר על העני שארכו לו והכינו לו בור ובדרכו נזכר ששכח דבר בביתו וחזר ועל ידי זה ניצל מנפילה בבור, הרי שזה לא שמעה או שכח אלא זה תכנון של הקב"ה לטובתו, ובוהן פירשו הפסוק הללו כל גויים כי גבר עלינו חסדו כי רק הגויים אשר תיכננו רע על ישראל רואים איך הקב"ה מציל אותנו מהם. וכאשר נתבונן בפרשתנו הרי סיפור זה ארך במשך כעשרים וחמש שנה אשר בו היו דברים רבים א. ברכת יעקב. ב. ואח"כ יציאת יעקב והליכתו לחרן. ג. השוד של אליפז בדרכו, ד. הליכתו לביהמ"ד י"ד שנה, ה. זיווגו עם לאה ורחל, ו. רמאות לבן בפרנסתו, ז. בריחת יעקב ללבן ופגישתו, ח. פגישת עשו עם יעקב. והכל מתוכנן מהקב"ה, כך לכל אדם עובר עליו היסטוריה שלמה ואינו יודע מה הקשר בין הדברים. אולם התורה באה ללמד שהיו של האדם כשרשרת אשר חוליה קשורה עם חברתה ולמרות המרחק בין חוליה לחוליה הכל מצטרף לשרשרת אחת בכדי לממש את התכנית של בורא עולם, ולכן על האדם לחזק עצמו באמונה וביטחון בשם וידע שהכל נעשה במכוון ולא סתם במקרה, כאשר היום בעה"ר כל התקשורת והעיתונות מלאים אך מפרשניות על כל מקרה שקורה בעולם בהסברים שונים ומשונים ובוהן מוצאים מרגוע לנפשם, או לעיניים שכך רואות ואוזנים שכך שומעות, הרי בזה עוקרים את יסוד האומה כולה כאשר נאמר בחז"ל בא חבוקק והעמידן על אחת שהיא האמונה ובלעדי זה מתפוררת האומה כולה, ומתוך שאנו כל הזמן שומעים בכזו זה הרי כבר הפך להרגל שאדם שח"ו התגלה אצלו איזה מחלה מתחילים בפרשנות כיצד השתלשל הענין וכו' או אם נפטר ע"י תאונת דרכים ישר מתחילים השאלות איך קרה מדוע לא נזהר וכו'. וכולם שוכחים את הנהגת הקב"ה שהכל מכוון מאיתו יתברך עד לפרטי פרטים והכל נגזר מלמעלה עד אשר אמרו חז"ל אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא א"כ נגזר עליו מלמעלה, והביאור שאפילו אדם שלא נזהר בהזות ידו וקיבל מכה קטנה באצבע זו גזירה מהשמים. ואין פירושו של דבר בגלל שהאדם רשלן ולא זהיר. אלא הכריזו בשמים שכעת פלוני יזין ידו ויקבל מכה קטנה, ומהו ילמד האדם לכל יסורים גדולים יותר וכדו' שהכל בהשגחה עליונה לטובת הכלל והפרט, ולכן גם בזמנינו אשר רואים מצב של התקוממות הגויים אינו כפי תפיסת המון העם מחוסר הנהגה נכונה של הארץ וכדו' מפרשניות שונות אלא זהו מסימני הגאולה הקרובה אשר רבים הצרות לעם ישראל בכדי שנשוב מדרכנו הרעה ועי"ז נזכה לגאולה.

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

מעשה שהיה עם ד"ר ברנהארד:

נפתח בסיפור שהובא בספר מסוד שיח חסידים בפרק ראשון מעשה מופלא שהיה הצדיק רבי חיים דוד מפייטרוקוב זצ"ל מפולין והוא המכונה בעבר ד"ר ברנהארד בתחילת דרכו היה מתבולל ונחשב לאחד מגדולי הרופאים במזרח אירופה, והנה פעם הוזמן ביום כיפור למיטתו של רוזן פולני שהיה גוסס, כמובן רכב על סוסו והלך אולם כאשר הגיע לשם הודיעו לו שכבר מת, ושאל את עצמו האם לחינם באתי ביום כיפור לכאן, ולכן החליט לחזור בדרכו דרך העיר ללוב, כאשר ראו אותו תיכף הזמינו אותו לבדוק את כלתו של האדמו"ר רבי דוד מללוב זצ"ל שהיית במצב סכנה, כמובן שהלך וטיפל בה ובי"ה הצליח להציל את מצבה והאדמו"ר כאשר ראה כך בירכו שבזכות המצוה הזו ימהלו לו כל העבירות שעשה עד עכשיו, ולאחר מכן סיפר ואמר מהדברים שדיבר איתו האדמו"ר מללוב באותו מעמד שהביא את הסיפור על שאלו שהלך בליווי עבדו לחפש את האתונות, כאשר מסופר שמואל א פרק ט (א) ויהי־איש מבגמיון ושמו קיש בן־אביאל בן־צור בן־בכורת בן־אפיח בן־איש ימיני גבור היל: (ב) ולו־היה בן ושמו שאול בְּחור ומוֹב ואין איש מבני ישראל טוב מִמֶּנּוּ מִשְׁכָּמוֹ וְמַעֲלָה גְבוּהָ מִכָּל־הָעָם: (ג) וְתֹאבְדָנָה הָאֵתְנוֹת לְקִישׁ אָבִי שְׂאִיל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שְׂאִיל בְּנוֹ קִהְנָא אֶתְךָ אֶת־אֶחָד מִהַנְּעָרִים וְקוּם לְךָ בְּקֶשׁ אֶת־הָאֵתְנוֹת: (ד) וַיַּעֲבֵר בְּהַר־אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ־שֵׁלֶשָׁה וְלֹא מִצְאוֹ וַיַּעֲבְרוּ בְּאֶרֶץ־שֵׁעֵלִים וְאִין וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ־יְמִינִי וְלֹא מִצְאוֹ: (ה) הִמָּחָה בְּאוֹ בְּאֶרֶץ צוּף וְשְׂאִיל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר־עִמּוֹ לְכֹה וְנִשׁוּבָה פְּזִיחָהְל אָבִי מִן־הָאֵתְנוֹת וְדַאג לְנוּ: (ו) וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה־נָא אִישׁ־אֶלְהִים בְּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כֹּל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר בּוֹא יְבֹא עִתָּה גְלָכָה שֵׁם אוֹלִי יְגִיד לְנוּ אֶת־דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר־הִלְכְּנוּ עִלְיָה: (ז) וַיִּקְרָא גְלָה אֶת־אֶזְנוֹ שְׂמוֹאֵל יוֹם אֶחָד לְפָנָי בּוֹא־שְׂאִיל לְאֹמְרִי: (ח) כְּעַתָּה מִחַר אֲשֶׁלָּה אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ בְּנִימָן וּמִשְׁחַתָּו לְנַגִּיד עֲלֵעַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי אֶת־עַמִּי כִּי פָּאָה צַעֲקָתוֹ אֵלַי: (י) וְשְׂמוֹאֵל רָאָה אֶת־שְׂאִיל וַיִּקְרָא עָנָהוּ הַנָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ זֶה יַעֲצֵר בְּעַמִּי: (יא) וַעֲנַן שְׂמוֹאֵל אֶת־שְׂאִיל וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי הִרְאָה עֲלָה לְפָנָי הַכְּמוֹה וְאֶכְלֶתֶם עַמִּי הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ בַּפֶּקֶר וְכֹל אֲשֶׁר בְּלִבְכֶן אֲנִיד לְךָ: (כ) וְלֵאמֹנֹת הָאֶבְדוֹת לְךָ הַיּוֹם שְׁלֶשֶׁת הַיָּמִים אֶל־תִּלְבַּךְ לָהֶם כִּי נִמְצְאוּ וְלָמִי בְּלַחֲמַת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לְךָ וְלְכָל בֵּית אָבִיךָ: וְהַקְּשָׁה הָאֲדַמּוּרִי מְדוּעַ כְּתוּב שֶׁהֵם יִשְׂאֵלוּ אֶת שְׂמוֹאֵל הַנְּבִיא אוֹלִי יְגִיד לְנוּ אֶת־דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר־הִלְכְּנוּ עִלְיָה: ולא דיברו על העתיד על הדרך אשר נלך? והשיב על כך שהדבר בא ללמדנו שאדם חושב שהליכתו לחפש האתונות אם מצאן השיג את המטרה ואם לא מצא הרי התברר שהלך בחינם ולכן שאלו את שמואל על הדרך שהלכו למה הלכו בחינם, אולם אין הדבר כן אלא כל צעדיו של האדם יש להם מטרה ותכלית, וכאשר מפורש בהמשך שלמרות שנאבדו האתונות והם הלכו לחפש האתונות אך זו רק סיבה למטרה של אותה הליכה שהרי הקב"ה אומר לשמואל (טו) וַיִּקְרָא גְלָה אֶת־אֶזְנוֹ שְׂמוֹאֵל יוֹם אֶחָד לְפָנָי בּוֹא־שְׂאִיל לְאֹמְרִי: (טז) כְּעַתָּה מִחַר אֲשֶׁלָּה אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ בְּנִימָן וּמִשְׁחַתָּו לְנַגִּיד עֲלֵעַמִּי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וזאת אומרת הקב"ה מגלה שלא מחשבותי כמחשבותיכם אלא אתם חשבתם ללכת לחפש האתונות ולא השגתם את המטרה אך התכנית של הקב"ה היא להביאו לשמואל בכדי להמליכו נמצא שלא הלכתם בחינם אלא כל מה שקרא הוא לצורך להמליך את שאול, וכך גם אצל כל אדם כל הליכה והליכה היא מטרה בפני עצמה גם אם אינו מבין תכליתה. וישב איתו האדמו"ר ודיבר על ליבו וסיים באמירה לבבית דוד חיים אילו היית חוזר בתשובה אין לך מושג איזה נחת רוח היית עושה לאביך שבשמים, הדבר נגע לליבו וחזר בתשובה. הראת לדעת כיצד השם יתברך מתכנן מצעדי גבר גם אצלו הוא חשב שהלך לרפאות את הרוזן וכיון שמת הלך בחינם, אולם בסוף התברר שהוא הלך לרפאות את הבת של האדמו"ר ובזכות זכה לתשובה.

משל הבעש"ט בנידון:

הצדיק רבי זולזלי"ה מזיטומיר זי"ע בעל אור המאיר הזכיר באותו ענין משל ודוגמא משמו של הבעש"ט. משל לאנשים הנוסעים מאות ואלפי פרסאות למרחקים בכדי לעשות סחורה, ולא מחשבותיו ית"ש מחשבותיהם, הם סבורים לנדוד למקומות הללו כדי להרבות כסף וזהב, אך הקב"ה חושב אחרת שבעצם הובא האיש אל המקום רק כדי לשתות שם מים מלוא לוגמיו בברכה שהכל דהיינו לצורך תיקונים והעלאת ניצוצות של קדושה, יתר על כן פעמים שמיטלטל האדם טלטלת גבר לא לתיקון עצמו והשלמת צורתו אלא לתיקון עוזריו ומשמשי, חושב לו האיש כי הוא נוסע בלווי משמשו למען אשר יקל הלה מעליו את טלטול הדרך, אולם לא כן מחשבת הבורא אלא משום שמשמש זה זקוק לתיקון דוקא במקום פלוני או נחוץ שישתה שם קיתון של מים ויאכל ככר לחם ואין לאותו משמש כסף להוצאות הנסיעה מה עושה הקב"ה מזמן נסיעה לאדוניו והוא האדון נוסע כאילו לצורך עניניו מבלי שידע כלל כי הקב"ה הפץ דוקא בנסיעת משמשו לאותו מקום לא בנסיעתו שלו ורק משום כך עלה בדעתו לנסוע שמה. וכבר היה מעשה ברבי משה אברהם ז"ל מברנוביטש אביו של הנתיבות שלום שהתפרנס למחייתו כשמאי של יערות ונקרא באחד הימים להעריך שוויו של יער פלוני במרחקים, לצורך זה עשה דרך ארוכה מאד בשבילי פולין ורוסיה, ויהי בבואו אל האתר המיועד נכח לדעת שכולו מכוסה עתה ערימות גבוהים של פתיתי שלג ואין שום אפשרות להיכנס עכשיו בתוך היער כדי להתבונן במיבו כפי שנדרש לצורך השמאות, מיד אמר לנפשו פשיטא לא להנם שלחני קודשא

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

ברוך הוא לכאן בודאי מוטל עלי לפעול מה במקום הזה לעשות, ומכיון שלא נראה באופק שום דבר לעשייה מעשית חיפש דבר שאפשר לברך עליו שהכל נהיה בדברו ואחרי הברכה הביאו בפיו וחזר על עקבותיו ללא שהיות.

מעשה שהיה כל עכבה לטובה:

מסופר על הרב מנדלסון ראש ישיבת אמרי בינה שדרכו תמיד לאחר התפילה לקבל קהל לעצה ועזרה ושאלה אולם יום אחד היית לו פגישה ממשלתית חשובה מאוד לצרכי הישיבה והיה חייב להגיע בזמן, כמובן מיהר לביתו לאכול פת שחרית שהיה מקפיד עליה והכין את כל המסמכים הנדרשים, בישיבה היה בחור שהחל להדרדר בשם תנחום ודיבר איתו דיברי חיווק מספר מסויים, והנה באותו בוקר בזמן אכילתו צלצל הבחור וביקש מהראש ישיבה אם יוכל להשאיל את הספר לראות את דברי החיווק, כמובן מיד הכין את הספר על השולחן שלא ישכה, אולם לאחר אכילתו בירך ומיהר לצאת כבר המונית מחכה למטה אך יצוא יצא והזמין את המעלית נזכר ששכה את הספר וחזר לבית לקחת את הספר ובאותו רגע נשמע פיצוץ גדול ברחוב לא ידע כמה דברים אמורים אולם כאשר ניסה להזמין את המעלית לא נדלק הכפתור ומחוסר ברירה ירד במדרגות ונגלה לעיניו המחזה שעברה משאית ברחוב וקרעה את קבל החשמל ולא המעלית וכל החשמל הושבת עד שתבוא חברת חשמל, רק אז הבין שהעיכוב הקטן ששכה את הספר הציל אותו שלא היה כבר במעלית והיה נתקע כמה שעות במעלית והיה מפסיד את הפגישה החשובה, ללמדנו כך שגם לשכוח ספר ולהתעכב הכל זה תכנית של בורא עולם לטובתו.

הסיפור בגמרא שנכנס לו קוץ ברגלו והפסיד את הנסיעה.

מספרים חז"ל במסכת נדה דף לא ע"א על אותו אדם שביקש להפליג בספינה עם חברו כדי להביא סחורה מעבר לים וכשעמד לעלות לספינה ננעץ קוץ ברגלו ולא יצא להפלגה התחיל מהרה ומגדף על אשר ארע לו עד שנודע כעבור זמן שאותה את הקוץ שינעץ ברגלו כדי להצילו ממיתה התחיל מודה ומשבח.

הפסיד את הטיסה וניצל:

מסופר בספר ועמד כולם על אדם בשם הרש"ל אשר מטבעו היה מאוד דייקן בזמנים ולא היה מסוגל לבזבו זמן ולכן דרכו להגיע בזמן, בשנת תש"כ פעם אחת נצרך לטוב מדטרויט ובטעות הגיע מוקדם חצי שעה לפני הזמן והנה ראה איזה אדם ירושלמי שגם אמור לשום אך נראה נבוך ניגש אליו והודדה לפניו ושאל אולי נצרך לעזרה, השיבו כי שכה את כספו במלון, אמר לו הרש"ל אין בעיה יש לנו זמן תיכף אחז בידו לקח מונית וביקש להודרו להספיק לחזור לטיסה ואכן הגיעו למלון מיד הלך להדרו ולקח את הכסף וזירז את הנהג יש רק עוד שנים עשר דקות לטיסה אבל נהיה פקק ביקש ממנו שיסע בנתיב אחר וביקש תוספת תשלום אך גם זה בהמשך היה עיכוב ביקשו שיסע מהצד וישלם לו המישים דולר בקיצור הגיעו בדיוק בזמן אבל המטוס כבר התחיל לזוז ותיכף טס והפסידו את הטיסה, כמובן הדבר גרם לצער ובמיוחד להרש"ל בגלל שזה יום הנישואין של עשרים וחמש שנה באותו ערב והילדים הכינו מסיבה ואשתו מחכה, מה יעשה החליט שכבר אין מה לעשות יחכה עד בערך שהטיסה צריכה לנחות ויצלצל אלהם להודיע שהפסיד את הטיסה, ואכן צלצל כמה פעמים עד שנענה ושומע ברקע צרחות של אשתו ושואל מה קרא, ואשתו שואלת מה אתה חי, והוא לא הבין למה שואלת, אמרה לו שהודיעו בחדשות שהמטוס שנמסרתה התרסק היינו בטוחים שאתה כבר לא חי, רק אז הבין איך הקב"ה מכין מצעדי גבר להציל אותו ממוות וכל עכבה לטובה.

מוסר השכל:

הראת לדעת שצדיק באמונתו יהיה כי כל חייו של האדם הן מקשה אחת ופרשה סתומה מתחילתו ועד סופו והכל מתוכנן מאת השי"ת לכל אדם ואדם לפי תכליתו ולכן ממצויאים לאדם מהשמים סיבות שונות בכדי להובילו לכל מיני מקומות והכל למטרה אחרת רוחנית שהשם יתברך מתכנן כמו שמבואר בשמואל על הליכת שאול לחפש האתונות במטרה להביאו לשמואל שימליך אותו, וכך כל המאמץ שיש וזיו מהשמים שמכוון ומדריך את האדם בכל צעדיו בחיים והכל לטובתו כי רק הבורא יתברך מכין מצעדי גבר, כך שכל עכבה לטובה ואין על מה לכעוס על איחור של הבעל או האשה וכן על כל טעות או פקק או לא השיג מטרת נסיעתו בהיות וגם בזמנים שהדבר נראה הפוך בהיות ואין טעויות אלא יש תוכניות של בורא עולם, כמאמר דוד המלך תהלים פרק לו פסוק (כג) מִיִּקְנֶה מִצְעָדֵי־גֵבֶר פּוֹנְנֵנוּ וְדַרְכּוֹ יִהְיֶינָה: וכן אמר שלמה המלך בחכמתו משלי פרק כ פסוק (כד) מִיִּקְנֶה מִצְעָדֵי־גֵבֶר וְאָדָם מֵהִיבִין דַּרְכּוֹ: ללמדנו שאין אדם שיוודע את תכנית הבורא וכל עכבה לטובה כך שבני הזוג מקבלים הכל באהבה ואהבה והחיים והשלום בביתם תמיד.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך.

הצב"י מרדכי מלכא עיה"ק אלעד

בית: רה' שמאי 18 טל: 039096874 לשכה רה' שמאי 13, אלעד • טל: 03-9096601 • פקס: 03-9337941

tel: 972-3-9096784 • hom: 18 shamai st' fax: 972-39337941 • tel: 972-3-90966001 • 13 shamai st' elad 40800